

30.1.2015

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ

Θέμα: Αναφορά 2362/2013, της Juana Cruz Elena Vela Palacios, ισπανικής ιθαγένειας, σχετικά με την πανευρωπαϊκή ηλικία συνταξιοδότησης σε όλα τα κράτη μέλη

1. Περίληψη της αναφοράς

Η αναφέρουσα ζητεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να υποβάλει πρόταση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την εξασφάλιση μιας περισσότερο ενιαίας ηλικίας συνταξιοδότησης που θα εισάγει, συνεπώς, λιγότερες διακρίσεις σε όλες τις χώρες της ΕΕ. Η αναφέρουσα προβλέπει, για παράδειγμα, ένα πανευρωπαϊκό όριο ηλικίας στα 67 έτη, το οποίο, όπως υποστηρίζει περαιτέρω, λαμβάνοντας υπόψη το υψηλότερο προσδόκιμο ζωής, θα καθιστούσε τα συνταξιοδοτικά συστήματα της ΕΕ αυτάρκη, χωρίς να υποχρεούνται να καταφεύγουν στον τραπεζικό και τον ασφαλιστικό τομέα, κάτι που θα μπορούσε να θέσει σε μεγαλύτερο κίνδυνο τις αποταμιεύσεις από την εργασία μιας ζωής.

2. Παραδεκτό

Χαρακτηρίστηκε παραδεκτή στις 24 Σεπτεμβρίου 2014. Η Επιτροπή κλήθηκε να παράσχει πληροφορίες (άρθρο 216, παράγραφος 6, του Κανονισμού).

3. Απάντηση της Επιτροπής, που ελήφθη στις 30 Ιανουαρίου 2015

Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν διαθέτει την εξουσία να νομοθετεί σχετικά με τις κύριες πτυχές των εθνικών συνταξιοδοτικών συστημάτων, συμπεριλαμβανόμενης της ηλικίας συνταξιοδότησης, ο καθορισμός της οποίας ανήκει στην αρμοδιότητα των κρατών μελών. Όλες οι χώρες οφείλουν να προσαρμόσουν τα συνταξιοδοτικά τους συστήματα στην αύξηση του προσδόκιμου ζωής, τούτο δε σε συνεχή βάση αντί του καθορισμού μιας συγκεκριμένης ηλικίας από την ευρωπαϊκή ή την εθνική νομοθεσία. Υπάρχουν επίσης διάφοροι τρόποι

προσαρμογής των συνταξιοδοτικών συστημάτων, μεταξύ των οποίων η εξάρτηση της συνταξιοδοτικής ηλικίας από τις μελλοντικές εξελίξεις του προσδόκιμου ζωής, ή η παροχή κινήτρων στους ενδιαφερομένους προκειμένου να αναβάλουν την συνταξιοδότησή τους επειδή αυξάνεται το προσδόκιμο ζωής (π.χ. αύξηση του αριθμού των ετών συνεισφοράς για πλήρη σύνταξη). το προσδόκιμο ζωής διαφέρει από το ένα κράτος μέλος στο άλλο, ενώ οι άνθρωποι ενδέχεται επίσης να έχουν διαφορετικές προτιμήσεις όσον αφορά την ηλικία στην οποία επιθυμούν να συνταξιοδοτηθούν - και τι επίπεδο εισφορών είναι διατεθειμένοι να καταβάλουν προς τούτο.

Η ΕΕ σέβεται την πολυμορφία αυτή μεταξύ των κρατών μελών και μπορεί να νομοθετεί μόνο σχετικά με πολύ ειδικές πτυχές των συντάξεων, όπως αυτές που αφορούν στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς (ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, ελευθερία παροχής υπηρεσιών, προστασία των καταναλωτών), στην εξάλειψη των διακρίσεων (ειδικότερα λόγω φύλου) και στην προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων, κυρίως σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη τους. Στο πλαίσιο αυτό, ισχύει ήδη μεγάλος αριθμός κανονισμών και οδηγιών ΕΕ που αφορούν τα συνταξιοδοτικά συστήματα στα κράτη μέλη.

Η στρατηγική Ευρώπη 2020 της ΕΕ αποτελεί το πλαίσιο για ισχυρότερη συνεργασία των εθνικών πολιτικών στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου, μέσω ειδικών ανά χώρα συστάσεων. Η διαδικασία αυτή στηρίζεται στις εργασίες επιτροπών διαμόρφωσης πολιτικής (Επιτροπή Κοινωνικής Προστασίας, Επιτροπή Απασχόλησης, Επιτροπή Οικονομικής Πολιτικής) στις οποίες συμμετέχουν υψηλοί αξιωματούχοι των κρατών μελών και της Επιτροπής προκειμένου να εξετάσουν ενδελεχώς τις ειδικές προκλήσεις που συνδέονται με την επάρκεια και την βιωσιμότητα των συντάξεων και την προώθηση της παράτασης του επαγγελματικού βίου.

Η ΕΕ μπορεί επίσης να κινητοποιήσει ταμεία για την επίτευξη ορισμένων στόχων πολιτικής που αφορούν τις συντάξεις. Το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την προώθηση των δυνατοτήτων απασχόλησης και τις ευκαιρίες στην αγορά εργασίας για τους γηραιότερους εργαζομένους. Πέραν τούτου, η ΕΕ προωθεί την συνεργασία και την αμοιβαία εκπαίδευση, κυρίως μέσω της *ανοικτής μεθόδου συντονισμού*.

Συμπέρασμα

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει αναλάβει δραστηριότητες για να συμβάλει στην βιωσιμότητα των συνταξιοδοτικών συστημάτων. Παρά ταύτα, δεν διαθέτει την αρμοδιότητα να προτείνει νομοθεσία για μια ενιαία ηλικία συνταξιοδότησης σε όλα τα κράτη μέλη.